

Ei, ha arribat el moment de dir-nos adéu. Hauria volgut fer-ho com sempre en aquests darrers quatre anys, tots junts, cara a cara, però no hauria estat fàcil per a mi, i ja ho sabeu, que no sempre s'aconsegueix el que somiem a la vida. Tanmateix, una cosa sí que aconseguirem, passi el que passi: que TV3 i tota la feina que feu i que fareu continuï fent sentir orgullosa tota la ciutadania del país. Aquest és el somni que mantindrem i que continuarem compartint.

No han estat quatre anys fàcils per a vosaltres, i tampoc ho seran els que han de venir, perquè les circumstàncies de tot el país, i més enllà, ens han obligat i ens continuaran obligant a fer sacrificis. Us agraeixo la responsabilitat que heu demostrat durant tot aquest temps cada vegada que se us han demanat esforços, perquè malgrat la disminució sistemàtica de recursos la vostra feina ha lluit, excel·lit i donat magnífics resultats. Sou una televisió líder, però no només en les preferències de l'audiència, sinó líder en la capacitat de sensibilitzar, de mobilitzar, de donar informació, de ser referència, de captar talent i de cohesionar el vostre entorn. Crec que no hem d'oblidar que aquest lideratge és el fonamental, i l'autèntica funció de servei públic que us dona el sentit i la força que teniu.

M'he sentit una privilegiada acompanyant-vos en aquest tram del llarg viatge de la història de TV3, i estic convençuda que l'Eugeni Sallent, que assumeix a partir d'ara la responsabilitat de dirigir un equip de professionals com vosaltres, se sentirà còmplice i admirador, exigent i crític també, del que aporteu des dels llocs de treball on doneu servei a la nostra societat. Ho he fet honradament, us ho asseguro, amb tota la capacitat que m'han donat el cervell, el cor i les meves limitacions. Us demano disculpes si no he estat a l'altura del que esperàveu i pels molts errors que segur que he comès al llarg d'aquest temps.

Us agraeixo de tot cor la comprensió, la feina magnífica que heu fet, la professionalitat, i també la companyia que he rebut de tots vosaltres. Us trobaré a faltar.

I us ho he de dir: si us lleveu d'hora, ben d'hora, els que tingueu torns de matí, o una mica més tard, els que feu possible tantes hores de servei també a les nits, sou i sereu imparables. Que tingueu sort, criteri, encert, determinació i coratge.

Mònica Terribas